

Nr 12.

Ankom till riksdagens kansli den 16 februari 1937 kl. 1 e. m

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående befrielse från viss betalningsskyldighet på grund av statsbidrag till ett utdikningsföretag inom Gunnarsbyn i Råneå socken av Norrbottens län.

(2:a avd.)

I en till riksdagen den 18 december 1936 avlåten, till jordbruksutskottet hänvisad proposition, nr 9, har Kungl. Maj:t, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för samma dag, föreslagit riksdagen medgiva, att såsom full betalning för statsverkets fordran på grund av statsbidrag till ett i statsrådsprotokollet omförmålt utdikningsföretag inom Gunnarsbyn i Råneå socken av Norrbottens län må godtagas ett belopp av ettusentvåhundra kronor jämte fem procent årlig ränta därå från den 2 november 1934.

Beträffande utredningen i ärendet tillåter sig utskottet hänvisa, i den mån därför ej nedan redogöres, till statsrådsprotokollet.

Kungl. Maj:t beviljade den 13 oktober 1916 ur norrländska avdikningsanslaget statsbidrag med 4,250 kronor till ett företag, avseende utdikning av vattensjuka myrmarker inom Gunnarsbyn i Råneå socken av Norrbottens län, varjämte Kungl. Maj:t fastställde arbetsplan för företagets utförande. Intressenter i företaget voro hemmansägarna E. A. Öhman, J. A. Näsvall, J. W. Löfgren och L. E. Ekman, alla i Gunnarsbyn. Enligt ett av lantbruksstyrelsen antaget, den 22 maj och den 27 oktober 1917 dagtecknat kontrakt mellan lantbruksstyrelsen, å ena, samt Öhman, för egen del och såsom förtroendeman för övriga intressenter i företaget, å andra sidan, förband sig Öhman att utföra företaget i noggrann överensstämmelse med den fastställda arbetsplanen. Till säkerhet för kontraktets behöriga fullgörande tecknades den 22 maj 1917 solidarisk proprieborgen av Ekman, Löfgren och Näsvall.

Av statsbidraget har den 10 juli 1918 utbetalats ett belopp av 1,200 kronor. I anledning av en från lantbruksstyrelsen inkommen framställning med förmälan att intressenterna i företaget underlåtit att fullgöra sina kontraktsenliga förpliktelser beslöt Kungl. Maj:t den 2 november 1934, att all vidare utbetalning av statsbidrag till företaget skulle inställas, varjämte Kungl. Maj:t anbefalld statskontoret att omedelbart återfordra vad av statsbidraget redan

uppburits jämte därå belöpande ränta. Genom länsstyrelsens i Norrbottens län utslag den 15 februari 1935 har Näsvalld förpliktats att till statskontoret genast utgiva 1,200 kronor jämte 5 procent ränta därå från den 10 juli 1918, tills betalning sker.

I skrivelse den 10 maj 1935 har nu Näsvalld hemställt, att Kungl. Maj:t måtte förordna, att ränta å det utdömda beloppet skall beräknas först från dagen för Kungl. Maj:ts beslut om vidtagande av åtgärder för beloppets indrivande eller den 2 november 1934. Till stöd härför har Näsvalld anfört, att han icke hade någon del i företaget eller dess utförande och således varken kunde vänta nytta av företaget eller kunnat påverka dess utförande. Hans ekonomiska ställning vore sådan, att han endast med största svårighet kunde inbetala det utdömda beloppet.

I skrivelse den 30 juni 1936 hava sedermera Näsvalld och Öhman — i uppgiven avsikt att fullständiga den av Näsvalld ensam gjorda ansökningen samt med förmälan att de ej vore i stånd att gälda statsverkets hela fordran, som dåmera uppginge till mera än 2,250 kronor — anhållit, att Kungl. Maj:t måtte medgiva, att ett belopp, motsvarande 1,200 kronor jämte 5 procent ränta därå från den 2 november 1934, godtoges såsom full likvid för statsverkets ifrågavarande fordran.

Departementschefen har — lika med de myndigheter, som yttrat sig i ärendet — funnit Näsvalld böra befrias från utgivande av större belopp än vad han erbjudit eller 1,200 kronor jämte ränta därå efter 5 procent om året från den 2 november 1934. I betraktande av övriga intressenters svaga ekonomiska ställning har departementschefen ansett skäl tala för att, sedan ifrågavarande betalning fullgjorts, statsverket bör avstå från ytterligare anspråk på grund av förevarande kontrakt och borgensförbindelse jämväl gentemot dessa intressenter.

Enär det synes innebära en obillighet att hos Näsvalld utkräva ifrågavarande fordran i dess helhet och övriga intressenter i företaget med hänsyn till sin svaga ekonomiska ställning torde vara ur stånd att fullgöra sina förpliktelser gentemot statsverket, får utskottet hemställa,

Utskottet.

att riksdagen må bifalla förevarande proposition.

Stockholm den 16 februari 1937.

På jordbruksutskottets vägnar:

C. J. JOHANSSON.

Närvarande: se utlåtande nr 14.